ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΩΝ ΔΗΜΙΩΝ

Ἄλλοτε, μέχρι δηλαδὴ τῆς ἐποχῆς τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, κάθε πόλις τῆς Γαλλίας εἶχε καὶ τὸ δημό της, τὸν ἄνθρωπο δηλαδὴ τὸν ἐντεταλμένο νὰ ἐκτελῇ τὶς καταδικαστικὲς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων.

Οἱ μοιραῖοι αὐτοὶ ἄνθρωποι, ἐκτὸς τῶν καθηκόντων τους ὡς δημίων, εἶχανε καὶ τὴν τακτικὴ δουλειά τους. Ἀνελάμβαναν δὲ νὰ ἐκτελοῦν καὶ τὸ μυσαρὸ ἔργο τοῦ δημίου γιὰ ν' αὐξάνουν λίγο τὰ εἰσοδήματά τους. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι τὸ ἀπάνθρωπο αὐτὸ ἐπάγγελμα τοὺς ἀποξένωνε ἀπ' τὸν ἄλλο κόσμο. Ὁ δήμιος μιᾶς πόλεως καθότανε στὴν πιὸ ἀπόμερη συνοικία. Κανεὶς δὲν τὸν πλησίαζε καὶ οἱ γνωριμίες του ἦτανε πολὺ λίγες. Λένε μάλιστα ὅτι κατὰ τὰ μέσα τοῦ ΙΖ' αἰῶνος, κάποιος δήμιος τῆς Τουλὼν ἔκανε δέκα ὁλόκληρα χρόνια νὰ μιλήσῃ μὲ ἄνθρωπο !...

Ὁ δήμιος μιᾶς πόλεως ἐκτὸς τοῦ θλιβεροῦ καθήκοντός του εἶχε καὶ μίαν ἄλλη ὑποχρέωση : νὰ καθαρίζῃ τὶς βρύσες ἀπ' τὶς ὁποῖες ἔπιναν νερὸ τὰ ἄλογα καὶ νὰ ἐπιβλέπει τὴν καλὴ διατήρηση τῶν τειχῶν τῆς πόλεως. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, εἶχε τὴν ἐξουσιοδότηση νὰ εἰσπράττῃ ἕνα ὡρισμένο ποσοστὸ ἀπὸ κάθε φόρτωμα σιταριοῦ, κριθαριοῦ ἢ ὁ,τιδήποτε ἄλλου δημητριακοῦ, ποὺ περνοῦσε ἀπ' τὰ τείχη γιὰ νὰ μπῇ μέσα στὴν πόλη.

Οἱ δήμιοι ὅμως μαρτυρούσανε κυριολεκτικὰ ὅταν πήγαιναν ν' ἀγοράσουν τίποτε ἀπ' τὰ διάφορα καταστήματα τῆς πόλεως. Ἐὰν μὲν τὰ εἴδη ποὺ ἤθελαν νὰ ψωνίσουν σχετίζονταν μὲ τὸ ἐπάγγελμά τους—ὅπως λόγου χάριν τὸ σαπουνὶ γιὰ τὸ πλύσιμο τῆς μηχανῆς, ἢ σκοινί, ἢ κανένα καλάθι, γιὰ νὰ πετᾶνε μέσα τὰ κεφάλια—τότε διέτρεχαν σοβαρώτατο κίνδυνο νὰ λυντσαρισθοῦν ἀπ' τὸν καταστηματάρχη καὶ τοὺς ὑπαλλήλους του ἢ καὶ ἀπὸ τὸ πλῆθος. Ἂν ὅμως ἤθελαν ν' ἀγοράσουν τίποτε φαγώσιμα εἴδη, τοὺς ἤτανε παντελῶς ἀπαγορευμένο ν' ἀγγίζουν μὲ τὰ χεῖρα τους καὶ τὸ παραμικρό. Οὔτε μπορούσανε νὰ πιάσουν τὸ κρέας ἢ δοῦν ἂν ἤτανε φρέσκο, οὔτε νὰ κυτάξουν τ' αὐγὰ μήπως ἤτανε κλούβια, οὔτε πάλι νὰ ψηλαφήσουν τὸ ὕφασμα νὰ δοῦνε ἂν ἤτανε γερό...

Ἡ ἀπαγορευτικὴ αὐτὴ διαταγὴ ἴσχυε καὶ γι' αὐτὰ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των— ὦ, καὶ γιὰ τοὺς πιὸ μακρυνοὺς συγγενεῖς των.

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΗΝ ΑΒΗΣΣΥΝΙΑ

Στὴν Ἀβησσυνία τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων τὰ παιδιὰ γυριζουνε στὰ σπίτια καὶ λενε τὰ κάλαντα μοιρᾴζοντας λουλούδια.

Ἐτίσης ἡ καλογρηὲς γυριζουνε στοὺς δρόμους, περιφέρουσαι τὶς ἅγιες εἰκόνες γιὰ νὰ τὶς ασπασθοῦνε οἱ πιστοί.

Τὴν δὲ ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων οἱ νεοι καὶ ἡ κοπέλλες πέφτουν μέσα στὰ νερὰ τῶν ποταμῶν καὶ τῶν παραποτάμων, γιατὶ πιστεύουν ὅτι ἔτσι, ἀνανεοῦσι τὸ βάπτισμά των !

τὸ καθεστὼς καὶ φυλακίστηκε μαζὶ μὲ ἄλλους. Ὅταν δικάστηκε καὶ ἀθωώθηκε, πῆγε στὴν πατρίδα του, ὅπου ἄρχισε νὰ πολιτεύεται. Στὰ 1844, στὶς βουλευτικὲς ἐκλογές, στὴ Βονιτσα, δυὸ ὅμορφες Γριβοποῦλες —ἡ κόρη του καὶ ἡ ἀνηψιά του— στάθηκαν κοντὰ στὴν ἐκκλησιὰ καὶ φώναζαν :

— Ἕνα ψῆφο γιὰ τὸν καπετὰν Θοδωράκη !...

Κι' ὁ καπετὰν Θοδωράκης πῆρε πράγματι πολλοὺς ψήφους καὶ βγῆκε βουλευτής. Στὰ 1847 κηρύχτηκε ἀντιπολιτευόμενος τῆς Κυβερνήσεως, ἔκανε κίνημα, ἀποκλείστηκε δίως ἀπὸ τὸν Κυβερνητικὸ στρατὸ καὶ ἀναγκάστηκε νὰ φύγῃ στὴν Ἑπτάνησο.

Ἀπὸ κεῖ ὠργάνωσε ἐκστρατεία ἐναντίον τῆς Τουρκίας ! Στὰ 1855 βρίσκεται στὴν Ἤπειρο μὲ ἀντάρτικο σῶμα. Ἔδωσε δυὸ φοβερὲς μάχες ἐναντίον τῶν Τούρκων, στὸ Κουτσαλιὸ καὶ στὸ Μέτσοβο.

Στὰ 1859 ἔλαβε μέρος στὸ κίνημα ἐναντίον τοῦ Ὄθωνος. Κατὰ τὴν Ὀκτωβριανὴ ἐπανάστασι τοῦ 1862 καὶ' ἦν ἐξεδιώχθη ὁ Ὄθων ὁ Γρίβας ἦταν ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς της. Ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις τὸν ἐπροβίβασε τότε ἀπὸ ἀρχιστράτηγο σὲ Στρατάρχη.

Ὁ Θοδωράκης Γρίβας εἶχε μεγάλες φιλοδοξίες τὶς ὁποῖες φαίνεται ὅτι τοῦ ὑπεδαύλιζε ἡ δεύτερη γυναίκα του, ἡ «κυρὰ Περσεφόνη». Ἀναφέρεται λοιπὸν τὸ ἀκόλουθο ἀνέκδοτο :

Στὰ 1862, ὅταν ὁ Γρίβας ξεκίνησε μὲ τὸ ἐπαναστατικὸ του σῶμα νὰρθῇ στὰς Ἀθήνας νὰ λάβῃ μέρος στὴν Ἔξωσι, ἔφτασε στὸ Αἰτωλικό. Ἐκεῖ, λίγον καιρὸ προτήτερα, εἶχαν στήσει μιὰν ἀψῖδα γιὰ νὰ περάσῃ ὁ Ὄθων ποὺ ἔκανε μιὰ περιοδεία στὶς ἐπαρχίες. Ὁ Γρίβας πῆρε τὴ γυναίκα του καὶ πέρασαν ἀπὸ κάτω ἀπ' τὴν ἀψῖδα αὐτὴ θριαμβευτικά, λέγοντάς της:

— Πέρνα, στρατηγίνα καὶ πρωθυπουργίνα, ὥς ποῦ νὰ σὲ ποῦνε καὶ βασίλισσα στὴν Ἀθήνα !...

Λίγο καιρὸ μετὰ τὴν Ἔξωσι, ὁ Γρίβας κρυολόγησε στὸ Μεσολόγγι καὶ πέθανε !...

Ὁ Ἱστορικὸς

ΕΞΕΔΟΘΗ

ΤΟ "ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΜΠΟΥΚΕΤΟυ,, ΤΟΥ 1928

Τὸ μοναδικὸν Ἡμερολόγιον

ποὺ κατέκτησε ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἐκδόσεώς του τὴν ἀγάπην τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ. Εἶνε ἀνώτερον παντὸς ἄλλου «Ἡμερολογίου, εἶνε ἀληθινὸ θαῦμα ἐμφανίσεως καὶ ὕλης.

Θαυμάσιον τρίχρωμον ἐξώφυλλον, ἐξ καλλιτεχνικαὶ εἰκόνες ἐκτὸς κειμένου, 150 σελίδες πλουσίως εἰκονογραφημέναι.

Ἐκτὸς τῆς ἄλλης ἐκλεκτῆς ὕλης του περιέχει ἀνέκδοτον συνεργασίαν τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ πεζογράφων κ. κ. Παλαμᾶ, Νιρβάνα, Στεφ. Δάφνη, Αἰμιλίας Δάφνη, Παπαδιαμάντη, Χαρ. Παπαντωνίου, Ξενοπούλου, Χάρη Σταματίου, Σταμ. Σταματίου, Παπανικολάου, Φαλτάϊτς, Λάσκαρη κλπ.

Εἶνε μοναδικὸν δῶρον διὰ τὰς ἑορτάς.

Τιμᾶται : διὰ τὸ ἐσωτ. δρχ. 25, διὰ τὸ ἐξωτ. δρχ. 40

Πωλεῖται εἰς τὰ Γραφεῖα μας (ὁδὸς Λέκκα 7)

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Οἱ πρίγκηπες τῶν Παρισινῶν Ἠθοποιῶν

Οἱ παρισινοὶ ἠθοποιοὶ τοῦ Δραματικοῦ Θεάτρου ἔχουν καθιερώσει ἀπὸ ἐτῶν τὴν συνήθεια νὰ ἐκλέγουν κάθε χρόνο διὰ δημοψηφίσματος δύο συναδέλφους των, ἕναν ἀρσενικὸ καὶ ἕναν θηλυκό, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ ἕνα ἔτος θὰ φέρουν τὸν τίτλο τοῦ «πρίγκηπος τῶν ἠθοποιῶν» καὶ θ' ἀποκαλοῦνται Ὑψηλότατοι.

Ἡ ἐφετεινὴ ἐκλογὴ ἔγινε πρὸ ἡμερῶν. Πριγκήπισσα ὠνομάσθηκε ἡ δεσποινὶς Γ'κάμπυ Μορλάϋ, ἡ ὁποία πῆρε 58 ψήφους ἐνῶ ἡ ἀντίπαλός της Ὑβόνυ ντὲ Μπράκι ἐπῆρε 48 ψήφους.

Πρίγκηψ δὲ ὠνομάσθηκε μὲ μεγάλη πλειοψηφία ὁ διάσημος πλέον ἠθοποιὸς Μὰξ Ντάρλεϋ.

***

Τὸ νησὶ ποὺ παίζει τὸ κρυφτοῦλι

Στὴν λίμνη Ἰνφοῦλγκεν τῆς Λιθουανίας βρίσκεται ἕνα μικρὸ νησὶ ποὺ παίζει κυριολεκτικῶς τὸ κρυφτοῦλι. Τὸ παράξενο αὐτὸ νησὶ κάθε χρόνο κατὰ τὰ τέλη Ὀκτωβρίου ἢ στὶς ἀρχὲς τοῦ Νοεμβρίου χώνεται κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῶν ὑδάτων τῆς λίμνης καὶ ἐμφανίζεται πάλι στὶς ἀρχὲς τῆς ἀνοίξεως. Ἡ κατάδυσις καὶ ἡ ἀνάδυσις γίνεται ὡς ἐπὶ τό πλεῖστον τὴν νύχτα καὶ γι' αὐτὸ εἶνε πολὺ δύσκολο νὰ τὶς παρακολουθήσῃ κανείς.

Τὸ καλοκαῖρι, ὁπότε τὸ νησὶ βρίσκεται ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῶν ὑδάτων, βλαστάνουν σ' αὐτὸ διάφορα χόρτα καὶ μὲ καταπληκτικὴ μάλιστα ἀνάπτυξι. Καὶ οἱ κάτοικοι τῶν ὀχθῶν τῆς λίμνης πηγαίνουν καὶ μαζεύουν χόρτα τὰ ὁποῖα εἶνε νοστιμώτατα καὶ θρεπτικώτατα.

Τὸ παράξενο αὐτὸ φαινόμενο ἀποδίδεται στὰ ἀέρια ποὺ ἀνεβαίνουν ἀπὸ τὸν βορβορώδη βυθὸ τῆς λίμνης καὶ τὰ ὁποῖα προκαλοῦν τὴν καθίζησι τοῦ ἐδάφους τῆς νήσου.

***

Ἡ ἀρχαιοτέρα ἐφημερὶς τοῦ κόσμου

Πρὸ ἡμερῶν ἑόρτασε τὴν ἐπέτειο τῆς ἱδρύσεώς της ἡ ἀρχαιοτέρα ἐφημερὶς τοῦ κόσμου, «Αἱ εἰδήσεις τοῦ Πεκίνου».

Ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ ἱδρύθη τῷ 527 μ. χ. καὶ ἔκτοτε μέχρι σήμερον ἐκδίδεται τακτικώτατα, μὴ διακόψασα ποτέ, οὔτε γιὰ μιὰ ἡμέρα τὴν ἔκδοσή της. Ἐκδίδεται δηλαδὴ συνεχῶς ἐπὶ 1400 ἔτη.

Ἡ ἀρχαιοτέρα ἀπὸ τὰς ἐκδιδομένας ἀκόμη ἐφημερίδας τῆς Εὐρώπης, εἶνε τὸ «Μόρνιγκ Πόστ» ποὺ ἱδρύθη τὸ 1772 καὶ ἀριθμεῖ συνεπῶς ἡλικία 155 ἐτῶν.

Πόσο ὅμως εἶνε νεωτέρα ἀπὸ τὴν Κινέζικη συνάδελφό της ! Κατὰ δωδεκάμισυ περίπου αἰῶνας !

***

Σύννεφα ἀεροπλάνων

Ἕνας Ὁλλανδὸς ἐργοστασιάρχης ἀεροπλάνων, παγκοσμίως γνωστὸς σὲ μιὰ τελευταία του δημοσιογραφικὴ συνέντευξι προεῖπε ὅτι δὲν εἶνε μακρυὰ ἡ ἡμέρα ποὺ ὁ οὐρανὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν θὰ σκιάζεται ὁλόκληρος ἀπὸ σύννεφα ἀεροπλάνων. Περισσότερα ἀπὸ 1.000.000 ἀερόπλανα θὰ κυκλοφοροῦν ἐπάνω ἀπὸ τὰ διάφορα κρατίδια τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ὅταν θὰ γίνῃ αὐτὸ τὰ ἀερόπλανα θὰ εἶνε πολὺ περισσότερο τελειοποιημένα ἀπὸ τὰ σημερινὰ καὶ θὰ ὑπάρχουν διάφοροι τύποι ἀεροπλάνων, ἀπὸ τῶν γιγαντίων πολυμοτὲρ ποὺ θὰ μποροῦν νὰ μεταφέρουν ἀνετα 50 καὶ 100 ἐπιβάτας, μέχρι τῶν μικροσκοπικῶν ἀτομικῶν ἀεροπλάνων μὲ τὰ ὁποῖα οἱ νέοι θὰ πέρνουν τὶς ἀρραβωνιαστικές τους καὶ θὰ ἀνεβαίνουν νὰ κάνουν μιὰ βόλτα ψηλὰ στὰ σύννεφα.

***

Ποῦ πρέπει νὰ πεθαίνῃ κανεὶς

Στὸ Σικάγο συνῆλθε τελευταίως τὸ μεγάλο συνέδριο τῶν πρακτόρων κηδειῶν. Τὴν τελευταία ἡμέρα τοῦ συνεδρίου ἕνας ἀπὸ τοὺς ὁμιλητὰς ἐτόνισε τὰς προόδους ποὺ ἐπετέλεσε στὴν ἐποχή μας ἡ....κηδευτικὴ τέχνη ἰδίως, τὰ βαλσαμώματα στὰ ὁποῖα ὑπερέβη καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν τέχνη τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων. Στὴν χώρα τῶν Φαραώ, τὸ βαλσάμωμα μιᾶς μούμιας ἐστοίχιζε—ὅπως ὑπελογίσθη - 6.000 δολλάρια, ἐνῶ σήμερα τὸ τελειώτερο καὶ πολυτελέστερο βαλσάμωμα δὲν στοιχίζει περισσότερο ἀπὸ 200 δολλάρια.

Ἐν τέλει τὸ συνέδριο ἐνηφισε τὸ ἑξῆς χαρακτηριστικὸ ψήφισμα.

«Οἱ ἀμερικανοὶ ἐπιχειρηματίαι κηδειῶν συνελθόντες ἐν συνεδρίῳ ἐκφράζουν τὴν εὐχαριστησί τους διότι μὲ τὰς προόδους τοῦ ἐπαγγέλματός των αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἔγιναν ἡ χώρα στὴν ὁποία εἶνε προτιμώτερο νὰ πεθαίνῃ κανείς».